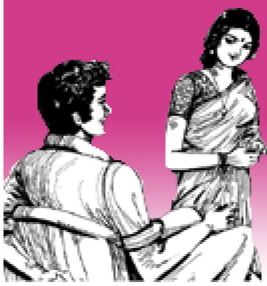

నిదురించే తోటలోకి

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

సినిమా అయిపోయాక హేమంత్‌ని తీసుకుని వరూధిని ఒక రెడీమేడ్ షాప్‌కెళ్ళి అతనికి రెండు సూట్లు కొంది. వాటిని సైజ్ చేయిస్తూవుంటే 'ఎందుకిప్పుడివన్నీ' అని గొణిగాడు హేమంత్.

"ఎందుకేవిటి, నువ్విప్పుడు గ్రూప్‌వన్ ఆఫీసరువి. దర్జాగా వుండాలి. అంచెలంచెలుగా నువ్వు ఎదగడం నేను కళ్ళారా చూడాలి. సూట్‌లో నిజంగా చాలా బాగుంటావు" అంది సంతోషం నిండిన కళ్ళతో.

"కాని.. నా మీద చాలా ఖర్చుపెడుతున్నావు వరూ. ఇంకా నీ యిల్లు తాకట్టులోనే వుంది. అది తలుచుకుంటే నాకు చాలా గిల్టీగా వుంటుంది" అన్నాడు బాధగా.

"ష్! ఇంకా నువ్వూ నేనూ ఏమిటి, నేను ఎవరికో ఇచ్చానా... నాకే నేను ఇచ్చుకున్నాను - పద" అంది.

ఇద్దరు ఒక హోటల్లో భోం చేసాక వరూధినిని ఇంట్లో వదిలేసి రూమ్ కొస్తూ సరోజనికి ఫోన్ చేసాడు.

సరోజని లైన్లో కొచ్చి "ఏంట్రా ఇంత రాత్రప్పుడు, ఎలాగున్నావు?" అనడిగింది.

"బాగున్నానాంటీ, నాకు గ్రూప్ వన్ సెలక్షనొచ్చింది" అన్నాడు హేమంత్.

"ఏంటో అదంతా, ఇపుడు నువ్వు చేస్తున్న వుద్యోగానికన్నా పెద్దదా?" అనడిగింది సరోజని.

"పెద్దదే! నీకే ముందు చెబుతున్నా. నాన్నకి చెప్పలేదింతవరకు."

"ఏం చెబితే నీ బాబుకి సంతోషం కాని... చెప్పాలిగా. వాళ్ళెళ్ళేరులే. చెప్పు" అంది సరోజని.

"ఇంతకీ నువ్వు అదే వూళ్ళో వుంటావా.. వేరే వూరెళ్ళి వరూధినిని మరచిపోతావా?"

బదులుగా గట్టిగా నవ్వాడు హేమంత్.

"నీకెప్పుడూ వరూధినీ గురించే. నాకన్నా వరూధినీయే ఎక్కువయిపోయింది. వేరే వూరు వేస్తారు. కానీ.. నేను త్వరలోనే వరూధినిని తీసుకెళ్ళిపోతాను. వర్రీ అవ్వకు."

"అదేకదరా.. కావాల్సింది" అంది సరోజని.

వెంటనే ఇంటికి ఫోన్ చేసాడు.

రాజేశ్వరి మాట్లాడింది.

హేమంత్ సెలక్షన్ గురించి తెలిసి చాలా సంతోషించింది.

"నాన్న నిద్రపోతున్నారు. నేను చెబుతాలేరా హేమంత్! అయినా ఆయనకివన్నీ ఏం పడతాయిలే. జాగ్రత్త. ఆ దయ్యాలు వెళ్ళారు. కానీ నాన్న వాళ్ళ దగ్గర డబ్బు తీసుకున్నార్రా. వాళ్ళు ఈ సంబంధం వదిలేట్లు లేరు. అందరికీ ఆ మేడమీదే ధ్యాస" అని చెప్పింది.

"సరే! చూద్దాం" అని ఇంటి మొహం పట్టాడు హేమంత్.

తాను యుద్ధానికి సన్నిద్ధం కావాలి. తప్పదు. వరూధినీకి మాత్రం ఎలాంటి కష్టం కలగనీయ కూడదు. ఆమెని పదిలంగా జీవితాంతం చూసుకోవాలి.

ఆలోచిస్తూ రూమ్‌కి చేరుకున్నాడు.

వరూధిని చిత్ర పక్కన పడుకుని నిద్రపోవాలని ప్రయత్నించింది.

ఎంతకూ నిద్రపట్టలేదు.

ఆలోచనల నిండా హేమంతే నిండిపోయాడు. సూట్‌లో అతనెలా వుండేది ఊహించుకుని ఆమె మనసు ఆనందంతో పొంగిపోతున్నది.

మొదటిసారి ప్రేమని చవిచూసిన వరూధిని తన అదృష్టానికి తనే విస్తుపోతున్నది.

తన ప్రమేయం లేకుండానే వివాహం, బిడ్డతల్లి కావడం, అష్టకష్టాలు, కన్నీళ్ళు, ఒంటరి తనం ఎదుర్కొంది. ఇక యీ జీవితానికి వెలుగేలేదని కేవలం చిత్రకోసమే తాను బ్రతకాలని తెలిసి చక్రవర్తి పెట్టే కష్టాలని భరిస్తూ కన్నీళ్ళు దాచుకుని బ్రతుకుతోంది.

తను అనుకోలేదు.

హేమంత్ రూపంలో తన జీవితంలోకి వెలుగొస్తుందని. ఒక విధంగా రమేష్‌బాబు తనకి సహాయపడ్డాడేమో? లేకపోతే తను ఆ ఆఫీస్‌కి వెళ్ళే అవసరం కలిగేది కాదు.

హేమంత్ పరిచయంతో తన జీవితంలోకి వసంతమొచ్చింది. అతని భుజమ్మీద సేద తీరితేచాలు ఎంత భరోసా! ఎంత ధీమా! ఎంత నమ్మకం. స్త్రీ కోరుకునేది అదే కదా! దీన్ని అర్థం చేసుకోలేక చాలామంది పురుషులు స్త్రీ గొంతెమ్మ కోరికలు కోరుతుందని - గయ్యాళిగా మారి ఏడిపిస్తుందని చాలాచాలా అనుకుంటారు. అసలు స్త్రీని లాలించడం - ప్రేమని చూపించడం చేతకాని పురుషులే స్త్రీలని గయ్యాళిగానూ, కోరికల పుట్టగానూ మారుస్తారు. తాళికట్టే బాధ్యతల విషవలయంలోకి నెట్టే ప్రేమ రాహిత్యానికి గురి చేసి ఆమెని అవహేళనకి గురిచేసి నిందించే పురుషుడికేమి తెలుసు స్త్రీ హృదయం ఎంత రాగమయమో - ఎంత త్యాగమయమో.

ఎన్నో ఆలోచనలతో, మనసు పరవశిస్తుంటే వరూధిని చిత్రమీద గాఢనిద్రలోకి జారుకుంది.

ఆ రోజు హేమంత్ రిలీవ్ అవుతున్నాడు.

నిజంగానే ఘనమైన పార్టీ ఎరేంజ్ చేసారు చీఫ్ ఇంజనీరుగారు. స్వయంగా ఆయన డెప్యూటి చీఫ్ ఇంజనీరు చంద్రమౌళిగారికి చెప్పి ఘనంగా పార్టీ ఎరేంజ్ చేయించారు. చంద్రమౌళిగారు కూడా హేమంత్ పనితనాన్ని చూసి చాలా ఇష్టపడేవారు.

పార్టీ ఘనంగా జరిగింది. అందరూ హేమంత్ గురించి చాలా బాగా మాట్లాడారు.

హేమంత్ ప్రత్యేకించి ముకుందంగారికి ధన్యవాదాలు చెప్పాడు. ఆయన నన్ను గ్రూప్ వన్‌కి ప్రిపేర్ కమ్మని చెప్పకపోతే నేనటు దృష్టి సారించేవాడిని కాదు. ఈ వుద్యోగంతోనే సరిపెట్టుకునేవాడినని చెప్పడంతో ఒక సామాన్య సూపర్నెంటుని పెద్ద ఆఫీసర్ల ముందు ప్రస్తుతించడం చంద్రమౌళిగారికి చాలా నచ్చింది.

పార్టీ ముగిసేసరికి చీకటి పడింది.

వచ్చి 'రిలీవ్ ఆర్డర్ తీసుకో హేమంత్' అని చెప్పి రమేష్ వసంత వంక, పద్మవంక చూసి సెక్షన్‌కి వెళ్ళాడు. ఇంకా జరగవలసిన తతంగం వుండటంతో స్టాఫ్ కూడా సెక్షన్‌కి వచ్చారు.

రమేష్‌బాబు చాంబర్‌లోకి వెళ్ళి బజ్జర్ నొక్కాడు. వసంత బెదురుతూ వెళ్ళి నిలబడింది.

"గుర్తుందిగా! ఎక్కడా ఏ మాత్రం చెడకూడదు. పద్మ చెప్పినట్లు చెయ్యి. నేను ఏంటిరూంలోవుంటాను. హేమంత్‌ని పిలు," అంటూ ఏంటీరూములోకి వెళ్ళిపోయాడు రమేష్‌బాబు.

వసంతకి గుండెదడ వచ్చింది.

అయినా తప్పదు.

హాల్లోకొచ్చి "సారూ, మిమ్మల్ని సారు పిలుస్తున్నారు" అంది వణుకుని దాచుకుంటూ.

పద్మ ధైర్యం చెబుతున్నట్లుగా బొటనవేలు చూపించింది.

వసంత తలదించుకుని రమేష్‌బాబు చాంబర్‌లో కెళ్ళింది. హేమంత్ ఆమె వెనుక వెళ్ళబోతుంటే " సర్, ఇక్కడొక సంతకం పెట్టి వెళ్ళండి" అన్నాడు ముకుందం.

హేమంత్ ఆయన వంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ "సర్ అంటున్నారేవిటి సర్, నన్ను" అన్నాడు.

"కాదా మరి. మీ తెలివికి అంచెలంచెలుగా ప్రమోషన్స్ పొంది మన సెక్రటేరియట్‌కే సెక్రటరిగా వస్తారు. చూడండి ఇది నా దీవెన" అన్నాడు ముకుందం వాత్సల్యంగా.

"కలలు చాలా బాగున్నాయి. కాస్సేపటికేం జరుగుతుందో ఎవడికి తెలుసు" అంది పద్మ వేళ్ళు విరుచుకుంటూ.

"ఎప్పుడన్నా సరిగ్గా మాట్లాడేవామ్మా జీవితంలో!" అని విసుక్కున్నాడు ముకుందం చిరాగ్గా మొహం పెట్టి.

పద్మకిదేం పట్టలేదు.

హేమంత్ ఎప్పుడు చాంబర్‌లోకి వెళ్తాడా అని చూస్తోంది.

హేమంత్ ముకుందంగారి దగ్గర సంతకం పెడుతుండగానే జరిగిందా సంఘటన.

లోపల్నుండి వసంత కెవ్వున అరిచింది.

"ఏంది సార్! ఏంటిదంతా? ఏవనుకున్నారు నన్ను" అంటూ గట్టిగా అరచి ఏడుస్తూ బయటకొచ్చింది వసంత,

సెక్షనంతా దిగ్భ్రమగా లేచి నిలబడ్డారు.

వసంత ఏడుస్తూనే వుంది.

"ఏవయింది, ఏవయింది?" అందరూ తెల్లబోయి అడుగుతున్నారు.

"ఏం జెప్పాల సర్. ఆ ముదనష్టపోడు నా చెయ్యి బట్టి గుంజిండు. శానా దినాల్నుండి ఎర్రి చేష్టలు జేస్తనే వున్నాడు.

మొగుడు బొయ్ బతకొచ్చినదాన్ని. సప్పుడు సెయ్యక నెట్టుకొస్తండ. ఈరోజు సీకటయ్యిందేమో దయ్యం బట్టినట్టు.. " అని మళ్ళీ వెక్కెక్కి ఏడ్చింది వసంత.

హేమంత్ అందరితోపాటు తెల్లబోయి చూస్తున్నాడు.

పద్మ చచ్చిన పాములా కొయ్యిబారి చూస్తోంది.

రమేష్‌బాబు బయటకి రాకుండా చాంబర్‌లోనే బిగుసుకుని కూర్చున్నాడు.

స్టాఫంతా తలోమాట అంటున్నారు.

పెద్ద ఆఫీసది.

పార్టీ జరగడంతో స్టాఫంతా వున్నారు.

అంతే అందరూ గుమికూడిపోయారక్కడ.

వసంత గోడకి జారబడి కూర్చుని ఏడుస్తూనే వుంది.

"ఛీ! ఛీ! చేసేది పెద్దజాబ్. వేసేది చిల్లర వేషాలు. ఏం మనిషి?" అంటున్నారు లేడీ స్టాఫ్.

"ఏమయింది?" రానే వచ్చింది, ఎన్.జి.వో లీడర్ చిగురుపాటి శమంతకమణి.

అందరూ తోచినట్లు చెబుతుంటే "వాడేడి?" అంది శమంతకమణి గద్దించినట్లు.

"పద పోలీస్ స్టేషన్‌కి. వీడుద్యోగం వూడబీకించి జైలు వూచలు లెక్కబెట్టిస్తాను. ఆడాళ్ళంతా వీడి వుంపుడు గత్తెలనుకుంటున్నాడేమో!" అంది గట్టిగా అరుస్తూ.

వసంత లేచి నిలబడింది.

"పేరు గబగబా రాసుకోవడం రానివాళ్ళందరికీ ప్రమోష షన్స్ ఎలా వచ్చేస్తాయో మరి" అంది చాలా రోజులుగా తన ప్రమోషన్‌ని పక్కకి పెట్టి అందరికీ యిస్తున్నారన్న అక్కసుతో లలితా సుందరి కొంగు సవరించుకుంటూ.

విషయం తెలిసి చంద్రమౌళిగారు పరిగెత్తుకొచ్చారు. ఆయనెంత మంచివారో అంత ముక్కోపి.

ఆయన్ని చూసి అందరూ పక్కకి తగ్గారు.

"చూడు శమంతకమణీ! ఈ సమస్య మన ఆఫీసులోనే పరిష్కరించుకోగలమేమో. చూద్దాం. వసంత అమాయకురాలు. అనవసరంగా పోలీస్ స్టేషన్‌కి లాగకు."

"మీరలానే చొచ్చుగొట్టేస్తారు సర్. ఇలా లూజ్‌గా వదిలేస్తే ఆడాళ్ళకి సేఫ్టీ వుండదు. దెబ్బకి దెయ్యం లొంగాలి" అంది శమంతకమణి ఆవేశపడిపోతూ.

"నా నిజాయితీని నువ్వు నమ్ముతావా?" చంద్రమౌళిగారు ఓపిగ్గా అడిగారు.

"అవునమ్మా, విను" అన్నారు ముకుందంగారు.

శమంతకమణి అయిష్టంగానే వెనక్కి తగ్గింది.

"హేమంత్, యూ కేరీ ఆన్. ఈ గొడవతో నీకేం సంబంధం లేదు. ఆల్ ద బెస్ట్" అంటూ హేమంత్‌కి షేక్ హాండిచ్చి సాగనంపారు చంద్రమౌళిగారు.

"ఓ.కె అందరూ పదండి." అంటూ గట్టిగా ఆయన అరిచేసరికి స్టాఫ్ రకరకాలుగా చెప్పుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు.

వాళ్ళతోపాటు 'బతుకుజీవుడా!' అంటూ పద్మకూడా జారుకుంది.

చంద్రమౌళిగారు వసంత వంక చూసి "నువ్వు కూడా పదమ్మా రేపు ఆఫీసుకి రాగానే నన్ను కలువు" అని చెప్పి రమేష్‌బాబు వున్న చాంబర్స్ వైపు చూస్తూ వెళ్ళిపోయారాయన.

ఊహించని ఆ పరిణామానికి వంట్లోని రక్తం ఒక్కొక్క బిందువూ నీరయిపోతుంటే అలానే బిక్కజచ్చికూర్చున్నాడు రమేష్‌బాబు.

"అందరూ ఎళ్ళిపోయారు. లేస్తే జర తాళాలేస్తా!" వాచ్‌మన్ మాటలకి లేచి చచ్చిన పాములా బయటకొచ్చాడు రమేష్‌బాబు.

అప్పటికే ఆఫీసంతా ఖాళీ అయిపోతుంది.

ఆ మర్నాడు చంద్రమౌళిగారు కొంచెం త్వరగా ఆఫీసుకొచ్చారు. అప్పటికే వచ్చి బయట నిలబడి వుంది వసంత. ఆమెకి వత్తాసుగా అటెండర్లు బయట నిలబడి వున్నారు. క్లాస్ ఫోర్ యూనియన్ లీడర్ మస్సూర్ ఆలీఖాన్ చంద్రమౌళిగారికి సలాం చేసాడు. చంద్రమౌళిగారు లోపలికెళ్ళిన పదినిమిషాల తర్వాత వసంతని రమ్మని పిలిపించారు.

బాలయ్య వచ్చి "సార్ రమ్మంటున్నారు." అన్నాడు.

వసంత భయంగా లోపలికెళ్తుంటే "మేమంతా వున్నాం. ఏం భయపడకు" అని భరోసా ఇచ్చాడు.

వసంత చంద్రమౌళిగారికి నమస్కరించి తలుపువారగా నిలబడింది.

"ఇలా దగ్గరకి రా!"

వసంత రెండడుగులు ముందుకేసింది.

"ఇప్పుడు చెప్పు. అసలేం జరిగింది?" ఆయనది కంచుకంఠం. అయినా కొంచెం మృదువుగా అడగటానికి ప్రయత్నించారు.

"నిన్న జెప్పిన కదా సార్!" అంది భయంగా.

"అదికాదు. వివరంగా చెప్పు"

వసంత కళ్ళు మిటకరించి చూసింది.

"సారూ!"

"ఊ" చంద్రమౌళిగారు కళ్ళుమూసుకుని వినడానికి సిద్ధపడ్డారు.

"సార్, నిజం జెబితే నా నౌకరి తీసేస్తారా?"

చంద్రమౌళిగారు కళ్ళు తెరచి ఆమె వంక సాలోచనగా చూసి "నిజమే చెప్పు. నీకేం ఫర్వాలేదు. నేనున్నాను" అన్నారు నెమ్మదిగా.

"రమేషు సారు నా చెయ్యిబట్టలేదు. నేను అబద్ధమాడిన"

ఆయన తెల్లబోయినట్లు చూశారు.

"అవు సర్. నిన్న సాయింత్రం రమేషు సారు ఆడజోసే పద్మమ్మ నన్ను పిలిచినారు. పిలిచి ఏమంతు సారు పెద్దాపీసరుగా బోడానికి ఈల్లేదని ఈడనే సస్పెడయిపోవాలని తీర్మానించుకున్నారు. అందుకే నన్ను హేమంతు సార్ చెయ్యిపట్టుకున్నాడని లొల్లిజేయమని జెప్పినారు. ఆ సారు మంచోడు. ఆయన కూడు పడగొట్టాలని జూస్తున్నారని నేను బాగా ఆలోచించి గిట్ల జేసిన సారూ. ఈ తప్పు కాయండి మల్లా" అంటూ ఏడ్చింది వసంత.

"ఎందుకు?"

"ఏమో సారూ! తెల్వదు. మొదటికాణ్ణి నుంచి ఆల్లిద్దరూ ఏమంతు సారంటే ఏడుస్తుంటారు. పద్మమ్మ పని జెయ్యదు. ఆమె పనంత ఏమంతుసారు చేతే రమేష్ సారు జేయిస్తడు. రమేషు సారు బట్టే లంచాలన్ని పద్మమ్మకే యిస్తారు. గుత్తేదార్లు. ఆమె వడ్డీలకి తిప్పుద్ది. పద్మమ్మ మొదట్నుండి ఏమంతు సార్ని ఏదో అంటనే వుంటది. ఆ సారు మంచోడయ్యా. దేముడిలెక్క. అందుకే గిట్ల జేసిన" అంటూ మళ్ళీ ఏడ్చింది వసంత.

"సరే ఇదెవరికీ ఇక చెప్పకు. పోలీస్ కేసయితే వాళ్ళ వుద్యోగాలు పోతాయి" అన్నారు చంద్రమౌళిగారు.

"గట్లయితే నన్నేం జేయరా సారూ! నాకు నా బిడ్డని ఏమన్నా జేస్తే?" భయంగా చూసింది వసంత.

"అదంతా నేను చూసుకుంటాను" అని ముకుందంగారిని, ఎన్.టి.పి.ఏని - ఇంకా బయటవున్న ఒక లాయర్ని రమేష్‌బాబుని, పద్మని పిలవమని చెప్పారు అటెండరికి.

అందరూ క్షణాల్లో వచ్చి నిలబడ్డారు.

లాయరు, ముకుందం, ఎన్.టి.పి.ఏ కూర్చున్నారు.

"మీరు హేమంత్‌ని ఎందుకు సస్పెండ్ చేయించాలనుకున్నారు?" తీవ్రంగా అడిగారు చంద్రమౌళిగారు.

వాళ్ళిద్దరూ తలలుదించుకున్నారు.

"బాధ్యతాయుతమైన వుద్యోగాలు చేస్తూ ఇలాంటి చౌకబారు పనులు చేయడానికి మీకు సిగ్గులేదా? తెలివైన ఒక మంచి కుర్రాడి భవిష్యత్తు నాశనం చేస్తే - మీకేం ఒరుగుతుంది. ఏమ్మా నీది ఆడజన్మేనా? ఏం తిట్టాలి నిన్ను. ఆఫీసులకెందుకొస్తారమ్మా మీరు!?" అని

కేకలేసి "లాయర్‌గారు మీరు వీళ్ళవల్ల వసంతకెలాంటి హాని జరగదని.. జరిగితే వీళ్ళేబాధ్యులని బాండ్ పేపర్ మీద ఒక ఎగ్రిమెంటు తయారు చేయండి" అని చెప్పి

"ముకుందంగారూ, నోటు పెట్టండి ఇతన్ని రివర్టు చేసి పార్వతీపురం ఏజెన్సీకి ఎడ్మినిస్ట్రేటివ్ గ్రవుండ్స్ మీద ట్రాన్స్‌ఫరు చేయండి" అంటూ పద్మకేసి చూశారు.

"మీ యిష్టం సార్! ఆమె పని చేయదు. చేసే వాళ్ళని చేయనివ్వదు. ఏదైనా డివిజనాఫీసుకి వేస్తే బాగుంటుందని నా సలహా సర్" అన్నాడు ముకుందం.

అంతా గంటలో జరిగిపోయింది.

దిక్కులేని మొహంతో ఆ సాయంత్రమే ఆ ఇద్దరూ రిలీవయ్యారు. లాయర్ తయారు చేసిన ఎగ్రిమెంటు మీద సంతకాలు చేసి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments